DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 5 listopada 1952 — Nr 18 — Poz. 202—213

TREŚĆ:

202.

ZARZĄDZENIE Nr 187
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 4 października 1952 r.

zmieniające zarządzenie Nr 163 z dnia 31 lipca 1952 r. w sprawie ograniczenia stosowania blachy cynkowej w budownictwie miejskim.

(L. dz. D.VII/3/8150/52)

§ 1. Zakazu stosowania blachy cynkowej ustalonego zarządzeniem Nr 163 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 31 lipca 1952 r. w sprawie ograniczenia stosowania blachy cynkowej w budownictwie miejskim (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 15, poz. 169) nie stosuje się:

1) na wybrzeżu morskim ze względu na niszczące działanie na blachę ocynkowaną zawartej w powietrzu soli oraz
2) na obszarze zagłębia węglowego — ze względu na niszczące działanie na blachę ocynkowaną zawartego w powietrzu dwutlenku węgla.

§ 2. Na okres do dnia 31 grudnia 1952 r. zezwala się na stosowanie z posiadanych zapasów — blachy cynkowej na rynny dachowe, rury spustowe i obrobienia fartuchów dachowych, murów ogniochronnych, kominów, koszów, dymników i wentylacji.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 października 1952 r.

Minister: R. **Piotrowski**

203.

ZARZĄDZENIE Nr 188
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 4 października 1952 r.

w sprawie kontroli jakości cementu.

(L. dz. D.VII/3/2401/52)

W celu zapewnienia właściwej kontroli jakości cementu, od której zależy współczynnik bezpieczeństwa konstrukcji budowlanych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Komórki kontroli technicznej resortu Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli obowiązane są przeprowadzać stałą kontrolę jakości cementu dostarczanego na budowy.

§ 2. Niezależnie od kontroli stałej należy przeprowadzać doraźną kontrole jakości cementu, znajdującego się na placach budowy w magazynach, przynajmniej przed przystąpieniem do budowy o skomplikowanych konstrukcjach, bądź przy wykonywaniu betonu marki ponad „170".

§ 3. W przypadku stwierdzenia niedostatecznej jakości cementu lub wykonanego betonu należy przeprowadzić komisyjne badania z udziałem przedstawicieli Ministerstwa Przemysłu Lekkiego w sposób określony w instrukcji stanowiącej załącznik Nr 1 do zarządzenia.

§ 4. Sprawę odbioru cementu dostarczonego wagonowo i przeprowadzania badań kontrolnych przez poszczególne komórki techniczne we własnym zakresie reguluje instrukcja tymczasowa, stanowiąca załącznik Nr 2 do zarządzenia.

§ 5. Do robót konstrukcyjnych nie wolno używać cementu, którego badania dały wynik negatywny.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 1952 r.

Minister: R. **Piotrowski**

Załącznik Nr 1 do Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 188.

INSTRUKCJA TYMCZASOWA

w sprawie komisyjnego pobierania próbek cementu na terenie budowy przy udziale przedstawiciela Ministerstwa Przemysłu Lekkiego.

1. W przypadku negatywnych wyników badań cech fizycznych cementów lub jakości wykonanych betonów w laboratorium polowym na wniosek kierownika robót lub budowy Naczelny Inżynier Zjednoczenia upoważniony jest do zwołania komisji, celem pobrania próbek (podając miejsce i termin zebrania), w składzie przedstawicieli:
   1) Ministerstwa Przemysłu Lekkiego (C. Z. Przemysłu Cementowego Sosnowiec, ul. 3-go Maja 26, tel. 611—21),
   2) Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli (właściwy Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego),
   3) kierownictwa robót lub budowy,
   4) rady zakładowej,

   Zwołanie komisji może nastąpić telefonicznie lub telegraficznie jednak powinno być potem potwierdzone na piśmie.

2. Z zakwestionowanej partii cementu pod względem jakości pobiera się próbki z dowolnie wybranych 20 worków po 1,5 kg z każdego worka.
Należy pobrane próbki zmieszać w suchym i czystym miejscu. Ilość pobranego cementu należy podzielić na trzy próbki około 10 kg. każda. Próbki należy zapakować do szczelnych naczyń blaszanych, bądź innych gwarantujących dostateczną szczelność opakowania. Każda puszka (naczynie) powinna być szczelnie zamknięta, opieczętowana i zaopatrzona w napis jednoznacznie określający próbkę.
3. Zatrzymane przez kierownictwo robót budowy zetlałe opakowanie cementu powinno być przez komisję zbadane i zaopiniowane.
4. W przypadku gdy cement został już użyty do robót betonowych, na podstawie doraźnie przeprowadzonych badań przez laboratoria polowe, szczegółowe zaś badania cementu przez placówkę naukowo-badawczą dało wynik negatywny, — komisja pobiera próbki z pozostawionych na miejscu budowy worków cementu z datą workowania.
Ilość pobranych próbek powinna wynosić co najmniej 3. Sposób ich opakowania określono w pkt. 2.
W powyższym celu przy każdorazowym pobieraniu przez kierownictwo budowy próbek do zwykłych badań cementu należy pobrać nieruszony worek z danej partii cementu i zabezpieczyć go na budowie.
5. Kierownictwo robót lub budowy przesyła jedną próbkę do upoważnionego laboratorium (Instytutu Techniki Budowlanej w W-wie lub laboratorium politechniki Gdańskiej we Wrzeszczu);
drugą próbkę przesyła do Centralnego Laboratorium Przemysłu Cementowego (Sosnowiec); trzecią przechowuje na budowie przez trzy miesiące.
6. Po pobraniu próbek komisja spisuje protokół w 6-ciu egz. według załączonego wzoru i przesyła po 1 egz do:
1) Ministerstwa Przemysłu Lekkiego — Departament Produkcji,
2) Centralnego Zarządu Przemysłu Cementowego,
3) Centralnego Zarządu Budownictwa Miejskiego,
4) kierownictwa robót lub budowy,
5) laboratoriów, do których przesłano próbki w celu zbadania.
7. Koszta związane z pracą komisji i koszta badań ponosi Centralny Zarząd Przemysłu Cementowego.
W przypadku stwierdzenia nieuzasadnionej reklamacji koszta powyższe obciążają odbiorcę (odnośne Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego).
8. Instrukcję stosuje się również ,gdy cement był przez odbiorcę według obowiązujących przepisów i norm magazynowany, a okres od dnia pakowania do dnia komisyjnego badania jakościowego cementu nie przekroczył dla cementów wszystkich do marki „350" — trzech miesięcy, a dla cementu szybkosprawnego — czterdzieści pięć dni.

Podsekretarz Stanu
(—) Inż. A. Wolski

Podsekretarz Stanu
(—) Inż. J. Grzymek

Wzór do załącznika Nr 1 do Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 188.

Protokół Nr

spisany dnia . . . . . na budowie . . . .
w sprawie pobrania próbek cementu . . . .
marki . . . z Cementowni w . . . . . .
z datą workowania . . . . . .
Komisja w składzie przedstawicieli:
1. Ministerstwa Przemysłu Lekkiego,
2. C. Z. Budownictwa Miejskiego,
3. Kierownictwa Robót lub Budowy,
4. Rady Zakładowej Budowy
dokonała pobrania próbek kontrolnych cementu zgodnie z instrukcją tymczasową w sprawie komisyjnego pobierania próbek cementu na terenie budowy i przesłała do zbadania . . .

(podać nazwę laboratorium)

Uwagi Komisji:

Podpisy członków komisji

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 188.

INSTRUKCJA TYMCZASOWA

w sprawie odbioru cementu i przeprowadzania badań kontrolnych przez jednostki resortu Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.

I. Odbiór cementu

1. Każda wagonowa dostawa cementu podlega komisyjnemu odbiorowi na torze wyładunkowym.
2. W skład Komisji Odborczej wchodzą:
a) kierownik robót lub budowy lub jego przedstawiciel,
b) magazynier lub przedstawiciel służby transportowej (w przypadku gdy punkt rozładunkowy znajduje się w znacznej odległości od miejsca składowania),
c) przedstawiciel czynnika społecznego.
3. Zadania Komisji Odbiorczej określa w sposób ogólny § 13 instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 95 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli (L. dz. C.Z.Z./22/23126/51 z dnia 9 sierpnia 1951 r.
4. Ponadto przy dokonywaniu odbioru cementu od P.K.P komisja powinna sprawdzić:
1) sposób załadowania wagonów: a w szczególności sposób ułożenia worków (w jednym stosie nie może być ułożone więcej jak 10 worków),
2) ilości workow (w przypadku niezgodności ilości worków i wagi z listem przewozowym wysyłki sprawdza się wyrywkowo wagę 5% worków wysyłki),
3) stan opakowania, a mianowicie ilość worków zniszczonych ewentualnie przepalonych,
4) czy opakowanie odpowiada normom dla danej dostawy cementu. Na workach powinien być umieszczony trwały napis określający wytwórnię, rodzaj i markę cementu, ciężar brutto i datę workowania. Przykład napisu na workach z cementem:
Cementownia Szczakowa
Cement portlandzki ,250"
Ciężar brutto 50 kg.
12.X.51 r. (data workowania).
Na workach powinny być pasy kolorowe dla cementu:
a) murarskiego „150" — 2 czarne pasy,
b) portlandzkiego „250" — opakowanie bez pasów,
c) portlandzkiego „350" — 1 pas fioletowy,
d) portlandzkiego „400" — 1 pas zielony,
e) portlandzkiego ,szybkosprawnego" 400 — 2 pasy zielone i napis „cement portlandzki szybkosprawny",
f) hutniczego „250" — 1 pas czerwony.
5. Do robót konstrukcyjnych żelbetowych używa się cementów jak wyżej o marce określonej w projekcie budowy z wyjątkiem cementu murarskiego „150". Cement budowlany można używać z zastrzeżeniami zawartymi w piśmie okólnym Nr 73 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. U. M. B. M. i O. Nr 12 z 1952 poz. 135).
6. Niezależnie od powyższego należy sprawdzić inne cechy dostawy wg. uznania komisji.
7. Z odbioru dostawy komisja sporządza protokół zgodnie z instrukcją o gospodarce magazynowej, uzupełniając go naniesionymi spostrzeżeniami.

II. Pobieranie próbek kontrolnych.

8. Niezależnie od wniosków komisji odbioru dostaw cementu oraz od potrzeb dyktowanych innymi spostrzeżeniami przed lub w trakcie wykonywania robót wprowadza się zasadę pobierania prób cementu przeznaczonego do robót konstrukcyjnych z każdej partii i marki cementu.
9. Jako minimalną partię cementu podlegającą badaniu uważa się przesyłkę w ilości 30 ton cementu tej samej marki i wytwórni z jednakową datą workowania.
10. Próbki pobiera komisja na terenie budowy w składzie: kierownik robót lub budowy lub jego przedstawiciel, przedstawiciel zaopatrzenia — magazynier, przedstawiciel Rady Zakładowej.
11. Sposób pobierania próbek jest analogiczny jak przy pobieraniu omówionym w instrukcji tymczasowej w sprawie komisyjnego pobierania próbek cementu na terenie budowy przy udziale przedstawiciela Ministerstwa Przemysłu Lekkiego, stanowiącej załącznik Nr 1 do zarządzenia z następującymi zmianami:
1) zamiast trzech próbek pobierać należy dwie próbki,
2) w związku z tym zamiast pobierania z każdego z 20 worków po półtora kg. cementu należy pobierać po 1 kg.

3) jako opakowanie można zastosować zamiast szczególnych naczyń blaszanych worki po cemencie związane i opieczętowane..

12. Z pobierania próbek spisuje się protokół wg. wzoru stanowiącego załącznik do niniejszej instrukcji.
13. Jedną próbkę cementu oddaje się celem przeprowadzenia badań do laboratorium samodzielnego polowego. Jeżeli na budowie nie ma laboratorium samodzielnego, próbkę należy przesłać do właściwego laboratorium terenowego albo do laboratorium głównego przy zjednoczeniu budownictwa miejskiego lub do placówki naukowo-badawczej.
14. Przy badaniu obowiązuje co najmniej sprawdzenie cech fizycznych cementu. Pożądanym jest stosownie do możliwości technicznych badającego laboratorium, sprawdzenie również cech wytrzymałościowych cementu.
15 Ewidencję pobieranych próbek cementu oraz wyników badań prowadzi kierownik robót lub budowy.

Wzór do załącznika Nr 2 do zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 188.

PROTOKÓŁ Nr

spisany dnia . . . . na budowie . . . . .
w sprawie pobrania próbek cementu . . marki .
z cementowni w . . . .
z datą workowania . . . .
Komisja w składzie przedstawicieli:
1. Kierownictwo robót lub budowy,
2. Centralnego Zarządu Zaopatrzenia,
3. Rady Zakładowej.

dokonała pobrania próbek kontrolnych cementu zgodnie z instrukcją tymczasową w sprawie odbioru cementu i przeprowadzenia badań kontrolnych przez jednostki wykonawcze budownictwa (miejskiego) we własnym zakresie i przesłała do zbadania . . . .
. . . .

(podać nazwę laboratorium).

Uwagi Komisji:

Podpis członków Komisji:

204.

ZARZĄDZENIE Nr 190
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 8 października 1952 r.

w sprawie budownictwa zimowego 1952/53 roku.

(L. dz D.VII/1/8211/52)

W celu zapewnienia w okresie zimowym 1952/53 r. ciągłości pracy w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych nadzorowanych przez centralne zarządy budownictwa miejskiego zarządza się, co następuje:

§ 1. Okres pogotowia zimowego trwa na wszystkich budowach objętych planem budownictwa zimowego od dnia 15 listopada 1952 r. do dnia 31 marca 1953 r.

§ 2. Plany budownictwa zimowego 1952/53 r.poszczególnych centralnych zarządów budownictwa miejskiego wchodzą w skład operatywnych planów produkcyjnych IV kwartału 1952 r. i I kwartału 1953 r. Podlegają one zatwierdzeniu w normalnym trybie i powinny uwzględniać specyficzne warunki wykonania robót w okresie zimowym.

§ 3. W okresie pogotowia zimowego obowiązują w wykonawstwie budowlanym:
1) Zarządzenia:
Nr 111 z dnia 12.VIII.1952 r. w sprawie sztucznego mechanicznego suszenia budynków (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 11, poz. 107 z 1951 r.),
Nr 20 z dnia 8.II.1952 r. w sprawie zasad przydziału i norm zużycia odzieży zimowej,
Nr 146 z dnia 11.VII.1952 r. w sprawie warunków bezpieczeństwa przy sztucznym mechanicznym osuszaniu budynków (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 14, poz.152 z 1952 r.).
2) Okólniki i pisma okólne:
Nr 7 z dnia 28.IX.1951 r. w sprawie wstępnych przygotowań do pogotowia zimowego na rok 1951/52 (Dz. Urz. Min. Bud. M i O. Nr 13, poz. 130, 1951 r.)
Nr 43 z dnia 7.XI.1951 r. w sprawie tymczasowych norm zużycia paliwa (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 15, poz. 144, 1951 r.),
Nr 52 z dnia 11.XII.1951 r. w sprawie przygotowania kwater robotniczych na okres zimowy (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 16, poz. 156, z 1951 r.),
Nr 66 z dnia 29.IX.1952 r. w sprawie wykorzystania zapasu trocin (L. dz. D.VII 1/7938/52) — (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O., Nr 17 z 1952 r.),
Instrukcje Instytutu Techniki Budowlanej dotyczące wykonywania robót w okresie zimowym wydane przez „Państwowe Wydawnictwa Techniczne".
Wytyczne Departamentu Głównego Mechanika i Energetyka z dnia. 15.X.51 r. w sprawie eksploatacji sprzętu budowlanego w okresie zimowym (L. dz. D.VII/2/ /2449/51).

§ 4. Na okres pogotowia zimowego należy zapewnić:
1) ciągłość robót budowlanych, montażowych, instlacyjnych i produkcji pomocniczej,
2) utrzymania pełnego stanu zatrudnienia na budowach,
3) zabezpieczenie wykonanych w okresie pogotowia zimowego robót od szkodliwego i niszczącego wpływu niskich temperatur,
4) odpowiedni nadzór jakości wykonywanych robót.

§ 5. Wszelkie czynności związane z przygotowaniem budów do pogotowia zimowego powinny być zakończone przed dniem 15 listopada 1952 r.

§ 6. Centralne Zarządy budownictwa miejskiego — w porozumieniu z Centralnym Zarządem ZOR — w terminie do dnia 25.X.1952 uzgodnią z Centralnym Zarządem Biur Projektowych ściśle obowiązujący terminarz dostawy dokumentacji technicznej dla robót wykonywanych w okresie zimowym. Terminarz ten powinien być dostosowany do planowanych terminów wykonywania robót.

§ 7. Centralne zarządy budownictwa miejskiego polecą zjednoczeniom budownictwa miejskiego opracowanie w terminie do dnia 31 października 1952 r. dla budów IV kwartału 1952 r. i w terminie do dnia 15 grudnia 1952 r. dla budów I kwartału 1953 r. szczegółowych projektów organizacji robót z uwzględnieniem specyfiki wykonawstwa zimowego.

§ 8. Centralny Zarząd Zaopatrzenia zapewni u dostawców potrzebne ilości materiałów pomocniczych nieodzownych dla budownictwa zimowego.

§ 9. Departament Techniki zapewni na okres zimowy 1952/53 r .wznowienie komunikatów meteorologicznych dla potrzeb budownictwa zimowego .

§ 10. Centralne Zarządy budownictwa miejskiego wydadzą zarządzenia zobowiązujące zjednoczenia budownictwa miejskiego w okresie pogotowia zimowego do przeprowadzenia w terminie do końca b.r. instruktażu majstrów, techników i kierowników robót w zakresie techniki budownictwa zimowego.

§ 11. Centralne Zarządy budownictwa miejskiego zobowiążą zjednoczenia budownictwa miejskiego do przeprowadzenia inspekcji budów w celu skontrolowania ich stanu przygotowania do budownictwa zimowego 1952/53 r.

Z przeprowadzonych inspekcji centralne zarządy budownictwa miejskiego sporządzą sprawozdania zbiorcze, które nadsyłać będą do Departamentu Techniki w terminach 1.IX. 1952 r. 1.XII.1952 r. i 1.I.1953 r.

Sprawozdania zbiorcze z okresu do:
— 1.XI.1952 r. powinny zawierać szczegółowe dane obrazujące stopień przygotowania budów do robót zimowych,
— 1.XII.1952 r. powinny podawać ocenę przygotowania poszczególnych budów do robót zimowych i zawierać konkretne wnioski dla podjęcia interwencji usprawniających,
— 1.I.1953 r. powinny zawierać dane dotyczące:
1) ilości budów objętych pogotowiem zimowym z podaniem kubatury stanu surowego, wykończeniowego i pełnego,
2) ilości zatwierdzonych szczegółowych projektów organizacji robót uwzględniających specyfikę wykonawstwa zimowego,
3) ilości przeszkolonych majstrów techników i kierowników robót,
4) ocenę według załączonego wzoru stopnia przygotowania budów do wykonawstwa zimowego na podstawie analizy ilości faktycznie przygotowanych w stosunku do ilości zaplanowanych.

Sprawozdania należy sporządzać wg. załączonego wzoru.

§ 12. Sposób rozliczenia kosztów dodatkowych z tytułu robót budowlano-montażowych wykonywanych w okresie zimowym 1952/53 zostanie unormowany odrębnym zarządzeniem.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 października 1952 r.

Minister: R. **Piotrowski**

Załącznik do Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 190

SPRAWOZDANIE

z przygotowania budów do pogotowia zimowego 1952/53.

Lp.	Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego	Budowa	Zaopatrzenie				Opał			Wykonanie robót przygotowawczych							Ocena	
			Chemikalia w %	Osłony maty %	Urządzenia grzejne małe w %	Piece Deuba lokomobil. ogrzenie gorąc. pow. w %	Węgiel w %	Koks w %	Trociny odpady drzewne w %	Odzież zimowa kompl. w %	Piasek i kruszywo w %	Zabezpieczenie wody w %	Zabezpieczenie dróg i dojazdów w %	Urządzenie do ogrzewania materiałów w %	Zabezpieczenie pomieszczenia dla mieszania bet. i zapr. w %	Zabezpieczenie hoteli. kwater robot. w %	Średniowa. żony % przygotowania do pogotowia zimowego	Stopień przygotowania dobry słaby, niedostateczny
		wagi	0 04	0.10	0 05	0 06	0 06	0 06	0 03	0 09	0 09	0 09	0 08	0 10	0 10	0 05		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

I — Procenty, które należy wstawić w rubrykach od 4 — 17, oblicza się dzieląc ilości dostarczonych, wzgl. wykonanych materiałów i robót przez odnośne zaplanowane ilości.

II — Średnioważony procent w rubryce 18 oblicza się mnożąc procenty podane w rubrykach od 4 — 17 przez odnośne wagi podane w tytułach tych rubryk oraz dodając do siebie otrzymane z mnożeń iloczyny. Suma iloczynów jest procentem średnioważonym, określającym stopień przygotowania budowy do pogotowia zimowego.

III — Stopień przygotowania budowy do pogotowia zimowego ocenia się wg. skali:

75 — 100% — dobry
50 — 75% — słaby
0 — 50% — niedostateczny.

IV — Do Departamentu Techniki powinny Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego nadsyłać sprawozdania zbiorcze obejmujące sumaryczne dane dla poszczególnych Zjendoczeń Budownictwa Miejskiego.

205.

ZARZĄDZENIE Nr 191
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 8 października 1952 r.

w sprawie przydzielenia dodatkowej powierzchni magazynowej na składowanie zboża.

(L. dz. CZZ/25/35809/52)

W związku z uchwałą Nr 803/52 Prezydium Rządu z dnia 20 września 1952 r. w sprawie przydzielenia dodatkowej powierzchni magazynowej na składowanie zboża zarządza się, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się dyrektorów: centralnych zarządów budownictwa miejskiego, Centralnego Zarządu Zakładów Prefabrykacji, Centralnego Zarządu Sprzętu i Mechanizacji oraz Centralnego Zarządu Robót Instalacyjnych do bezzwłocznego zgłoszenia Centralnemu Zarządowi Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego niezajętej powierzchni magazynowej, nadającej się do składowania zboża.

§ 2. Zobowiązuje się dyrektorów centralnych zarządów do natychmiastowego wydania nadzorowanym zjednoczeniom i jednostkom równorzędnym polecenia wytypowania wraz z organami terenowymi Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji odpowiedniej powierzchni magazynowej pod składowanie zboża i przekazania ich Centralnemu Urzędowi Skupu i Kontraktacji.

§ 3. Zobowiązuje się wszysktie jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli do udzielenia organom Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji prawa wstępu na tereny podległych im obiektów, w związku z poszukiwaniem powierzchni magazynowej na składowanie zboża.

§ 4. Zarządzenie jest natychmiast wykonalne.

Minister: R. Piotrowski

206.

ZARZĄDZENIE Nr 194
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 10 października 1952 r.

w sprawie powiadamiania organów kontroli o ostatecznym odbiorze robót budowlanych i instalacyjnych.

(L. dz. D.VII/6/7663/52)

Na podstawie § 61 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1952 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz

Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 12, poz. 73) w celu podniesienia jakości wykonania robót budowlanych i instalacyjnych zarządza się, co następuje:

§ 1. Zamawiający (inwestor) powiadamia pisemnie o ostatecznym odbiorze robót budowlanych i instalacyjnych w sposób i w terminie określonym w § 18 ust. 4 Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 162 z dnia 31 lipca 1952 r. w sprawie trybu odbioru robót budowlanych i instalacyjnych (Monitor Polski Nr A-67, poz. 1024):

1) Właściwy organ Kontroli Państwowej w przypadku gdy:
   a) wartość kosztorysowa odbieranej budowli przekracza 500.000 złotych,
   b) wartość kosztorysowa odbieranej budowli nie przekracza 500.000 zł., lecz okoliczności natury gospodarczej, politycznej, społecznej i t.p. przemawiają za tym.
2) Departament Kontroli Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w każdym przypadku bez względu na wartość odbieranej budowli.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1952 r.

Minister: w/z A. Wolski

207.

ZARZĄDZENIE Nr 195

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 14 października 1952 r.

w sprawie wykonania Uchwały Nr 581/52 Prezydium Rządu z dnia 9 lipca 1952 r. o Odbudowie Traktu Starej Warszawy.

(L. dz. DI/1/5497/52)

W wykonaniu Uchwały Prezydium Rządu z dnia 9 lipca 1952 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR" w porozumieniu z poszczególnymi inwestorami zleci Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych Warszawa-Wschód — jako inwestorowi bezpośredniemu — realizację obiektów, wchodzących w skład Traktu Starej Warszawy.

Pozostają w zakresie działania dotychczasowych inwestorów następujące obiekty:

Kościoły i inne obiekty kultu religijnego, Rynek Starego Miasta — strona Kołłątaja 27, 29, 31 i tyły tych nieruchomości, Piwna 44, 46, 48

Piwna 11 (b. kościół św. Marcina).

Szeroki Dunaj 2 (Cech Szewców i Cholewkarzy).

Na wniosek właściwych inwestorów DBOR Warszawa—Wschód może przyjąć nadzór techniczny nad tymi inwestycjami.

§ 2. Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR" ustali wespół z użytkownikami lokali usługowych i handlowych, położonych na Rynku Starego Miasta, sposób wykończenia, wyposażenia i umeblowania tych lokali oraz zleci — na koszt użytkownika sporządzenie całkowitej dokumentacji technicznej tych robót. W przypadku, gdy powyższe uzgodnienie z użytkownikami nie będzie mogło nastąpić w czasie gwarantującym terminowe uruchomienie objektów, Centralny Zarząd BMiO ZOR przedstawi sprawę Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli do decyzji. Koszt wykonania umeblowania obciąża użytkowników.

§ 3. Lokale wymienione w § 2, jak również ewent. inne, położone poza obrębem Rynku Starego Miasta, wskazane przez Naczelnego Architekta Warszawy mogą mieć wykończenie i wyposażenie bogatsze, zgodnie z charakterem i tradycjami historycznymi Starej Warszawy. Wówczas koszt wyposażenia, w granicach wykraczających ponad normy przyjęte w budynkach „ZOR", pokrywać będzie użytkownik. W pozostałych lokalach, położonych na Trakcie Starej Warszawy, poziom wyposażenia nie będzie odbiegał od poziomu standartowego w innych osiedlach mieszkaniowych, z wyjątkiem elewacji zewnętrznych i zabezpieczeń (kraty żelazne).

§ 4. Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR" wzmocni obsadę inspektorów nadzoru odpowiednio do potrzeb oraz intensywności prac, ze szczególnym uwzględnieniem nadzoru nad robotami konstrukcyjnymi i wykończeniowymi.

§ 5. Centralny Zarząd Biur Projektowych B.M, i podległe mu przedsiębiorstwa obowiązane są do opracowania i dostarczenia inwestorowi całkowitej dokumentacji technicznej w terminach ustalonych harmonogramem, z założeniem, że DBOR zobowiązany jest do dostarczenia biurom projektowym wszelkich danych i materiałów potrzebnych dla wykonania dokumentacji.

§ 6. Centralny Zarząd Biur Projektowych BM. zorganizuje do spraw odbudowy Starego Miasta specjalną pracownię z siedzibą przy ul. Jezuickiej 1/3. Kierownictwo pracowni powierzone zostanie Głównemu Projektantowi, który — przy pomocy Szefa Produkcji — obowiązany będzie do koordynacji i nadzoru autorskiego nad całością dokumentacji technicznej: budowlanej i instalacyjnej, wnętrz, małej architektury oraz innej (drogi,chodniki, zieleń), związanej z Traktem Starej Warszawy.

§ 7. Centralny Zarząd Biur Projektowych dla zachowania należytego charakteru opracowywanej dokumentacji technicznej zobowiązany jest do uzgadniania jej z Urzędem Konserwatorskim na m. st. Warszawę.

§ 8. Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego Warszawa, jako generalny wykonawca, przyjmie zlecenia i zapewni w r. 1953 włączenie inwestycji Traktu Starej Warszawy do programu produkcji, zarówno swego jak i podwykonawców — w terminach przewidzianych harmonogramem.

Obowiązuje również — dla zapewnienia terminów 1953 r. — terminowe wykonanie przez ZBM-3 KAM programu inwestycyjnego dot.: Starego i Nowego Miasta w 1952 r.

§ 9. Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego Warszawa — na podstawie sporządzonego przez siebie projektu organizacji robót obowiązany jest dostarczyć potrzebną ilość sił roboczych i technicznych, sprzęt i materiały oraz dbać o należytą organizację pracy i jakość robót .

§ 10 Na Centralny Zarząd Zaopatrzenia BM nakłada się obowiązek terminowej dostawy potrzebnych do budowy Traktu Starej Warszawy materiałów, zgodnie z Instrukcją o zaopatrzeniu budów posiadających specjalny prioritet — z dnia 25.III.52 r. L. dz. CZZ/31/649/pf/52.

§ 11. Nad prawidłowym przebiegiem prac i właściwą synchronizacją robót wszystkich zainteresowanych jednostek czuwać będzie z mego ramienia Pełnomocnik do spraw odbudowy Starego Miasta.

Pełnomocnik przedstawi mi — w terminie do dnia 15-go października rb. — do zatwierdzenia, uzgodniony z inwestorem, biurami projektowymi i wykonawcą, harmonogram realizacji Traktu Starej Warszawy.

§ 12. Z przebiegu realizacji Traktu Starej Warszawy wszystkie wymienione w zarządzeniu jednostki organizacyjne składać będą — do dnia 15-go każdego miesiąca Pełnomocnikowi szczegółowe sprawozdania zestawione w ramach obowiązującej resort sprawozdawczości, opatrzone komentarzem i analizą.

§ 13. Za należyte i terminowe wykonanie obowiązków, wynikających z niniejszego zarządzenia, czynię osobiście odpowiedzialnymi Obywateli Dyrektorów: CZ-ZOR, CZ-Biur Projektowych, CZBM Warszawa i CZ-Zaopatrzenia.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1952 r.

Minister: w/z A. Wolski

208.

OKÓLNIK Nr 68

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 września 1952 r.

w sprawie sposobu określania wartości produkcji do celów premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych.

(L. dz. D.XIII/3/5144/52)

W związku z § 2 pkt. 3 załącznika Nr 1 i z § 3 pkt. 2 zał. Nr 2 do zarządzenia Nr 147 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 czerwca 1952 r. (Dz. Urzędowy Min. Bud. M. i Os. Nr 14, poz. 158) w sprawie zasad premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych poleca się stosować następujące zasady określania wartości produkcji do celów premiowania:

§ 1. 1. Przesyłane do Departamentu Zatrudnienia i Płac Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli wnioski o przyznanie premii dla pracowników Centralnych Zarządów i Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych oraz wnioski Przedsiębiorstw Budowlanych przesyłane nadrzędnym organom należy sporządzać na podstawie danych o wartości produkcji ustalonej w fakturach wystawionych zgodnie z protokółami stanu robót sporządzonymi wg postanowień § 2 zarządzenia Nr 171 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 sierpnia 1952 r. (Monitor Polski Nr A-77, poz. 1227)

w sprawie trybu i terminów sporządzenia faktur przejściowych i końcowych oraz ich formy, i § 57 instrukcji GUS 1a.

2. Wartość materiałów użytych do wykonania robót dostarczonych przez zleceniodawcę należy dla celów premiowania wliczyć do wartości wykonanych robót.

§ 2. W wyjątkowych przypadkach gdy ze szczególnych względów w protokóle stanu robót nie można określić wartości wykonanych robót dopuszcza się szacunkowe ustalenie wartości tej części robót. Tak ustalona wartość wymaga potwierdzenia przez inwestora

Stosowanie takiego obliczenia dopuszcza się dla tej części faktycznie wykonanej produkcji, która nie może być objęta fakturami wystawionymi na podstawie § 7 pkt. 1 Uchwały Nr 17 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. z braku podstawy rozliczeniowej (kosztorysów, tabeli elementów scalonych, lub odnośnych pozycji w tych dokumentach).

§ 3. Przy ustalaniu wartości produkcji dla celów premiowania, stanowiącej różnicę między wartością produkcji od początku roku do końca okresu sprawozdawczego a wartością produkcji od początku roku do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc za który ma być obliczona premia, należy odliczyć te wartości które w ubiegłym miesiącu stanowiły podstawę do premii.

Przepis ten szczególnie odnosi się do tych przypadków w których na skutek poprawek wniesionych przez inwestora wartość produkcji — za okres dla którego została wypłacona premia — uległa obniżeniu. Poza tym do tych przypadków których faktury za okres premiowania obejmują wartości z okresów ubiegłych i wartości te były już jako element przerobu podstawą do premiowania.

§ 4. Centralne Zarządy i Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych wydadzą odpowiednie zarządzenia zapewniające wykonanie przepisów niniejszego okólnika i obowiązane są do kontroli ścisłego przestrzegania powyższych ustaleń.

§ 5. Postanowienia okólnika mają moc obowiązującą od 1 sierpnia 1952 r.

Minister: **R. Piotrowski**

209.

OKÓLNIK Nr 70

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 4 października 1951 r.

w sprawie uzgadniania spraw spornych powstałych przy zawieraniu umów o wykonaniu robót budowlano-montażowych na rok 1952.

(L. dz. D.VII/6/ /52)

Na podstawie § 4 Uchwały Prezydium Rządu Nr 379 z dnia 14 maja 1952 r. w sprawie zakończenia akcji zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym na 1952 r. poleca się:

1. Przy uzgadnianiu spraw spornych powstałych przy zawieraniu umów o wykonanie robót budowlano-montażowych należy — przestrzegać przepisów Okólnika Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 10 z dnia 7 czerwca 1952 r. w sprawie uzgadniania spraw spornych przy zawieraniu umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych Planem Inwestycyjnym na 1952 r. — stanowiącego załącznik Nr 1 do niniejszego Okólnika.
2. Dyrektorzy Centralnych Zarządów Budownictwa Miejskiego (Dyrektor Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych) powiadomia w terminie do dnia 15.X.52 r. Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli Departament Techniki kiedy i jakich pracowników lub jakie komórki wyznaczyli do rozpatrywania kwestii spornych ujętych w protokółach rozbieżności.
3. 1) spory pomiędzy zamawiającymi a wykonawcami podlegającymi Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli powstałe przy zawieraniu umów na roboty budowlano-montażowe, w razie niemożności uzgodnienia ich pomiędzy centralnym zarządem i inwestorem naczelnym, należy kierować celem rostrzygnięcia do Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Techniki.
   2) W przypadkach, o których mowa w pkt. 1 akta sprawy wraz z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu powinny być przedłożone do Ministerstwa w terminie 5 dni od daty podpisania protokółu przez przedstawicieli stron biorących udział w rozpatrywaniu sporu.
4. W sprawach dotyczących sporów z jednostkami, które podlegają bezpośrednio Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli czynności przewidziane Okólnikiem Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 10 z dnia 7 czerwca 1952 r. o którym mowa w ust. 1 dla Centralnych Zarządów wykonywane będą przez Departament Techniki Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.
5. W „Wykazie” stanowiącym załącznik Nr 2 do niniejszego Okólnika podaje się niektóre rozstrzygnięcia kwestii spornych, które powinny stanowić przykład rozwiązania sporu w konkretnym przypadku.
6. Okólnik obowiązuje od dnia 15 października 1952 r.

Minister: **R. Piotrowski**

Załącznik Nr 1 do Okólnika Min. Bud. M. i O. Nr 70.

PAŃSTWOWA KOMISJA PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT BUDOWNICTWA

BU2A — 01 — 378

OKÓLNIK Nr 10

Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

z dnia 7 czerwca 1952 r.

w sprawie uzgadniania spraw spornych przy zawieraniu umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych Planem Inwestycyjnym 1952 r.

W celu uniknięcia rozbieżności postępowania przy uzgadnianiu spraw spornych przy zawieraniu umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych Planem Inwestycyjnym 1952 r., zapobieżenia przedłużeniu się rozpatrywania sporów oraz zbędnemu kierowaniu znacznej ilości spraw do rozstrzygnięcia w drodze postępowania arbitrażowego, zaleca się przy ustalaniu przez właściwe resorty trybu uzgadniania spraw spornych stosowania następujących zasad:

1. Na zamawiających inwestorów bezpośrednich i wykonawców należy nałożyć obowiązek ścisłego przestrzegania terminów określonych w § 10 i § 11 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 stycznia 1952 r. w sprawie zasad i trybu zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych Planem Inwestycyjnym (Monitor Polski Nr A-5, poz. 53) dotyczących zgłaszania zastrzeżeń do projektu umowy i uzgadniania rozbieżności ujętych w protokóle rozbieżności.
2. W wydanych zarządzeniach i instrukcjach należy wyraźnie zaznaczyć, że:
   a) jeżeli zamawiający w terminie 7 dni, od daty otrzymania projektu umowy, umowy nie podpisze lub nie zwróci, wykonawca ma nie tylko prawo ale i obowiązek wystąpić niezwłocznie do komisji arbitrażowej ze sporem przedumownym o uznaniu umowy za zawartą na warunkach przewidzianych w przesłanym projekcie,
   b) zwrócenie przez zamawiającego w terminie wyżej określonym podpisanego projektu umowy bez jednoczesnego dołączenia protokółu rozbieżności jest równoznaczne z całkowitym zaakceptowaniem projektu umowy przez zamawiającego,
   c) niezawiadamienie zamawiającego pzrez wykonawcę w ciągu 7 dni od daty otrzymania podpisanej umowy i protokółu rozbieżności, że akceptuje tylko niektóre poprawki, uważa się za przyjęcie wszystkich poprawek zawartych w protokóle rozbieżności
   d) w razie otrzymania od wykonawcy zawiadomienia o nie przyjęciu poprawek lub przyjęcia tylko nie których poprawek zawartych w protokóle rozbieżności, zamawiający, jeżeli nadal obstaje przy nie przyjętych zastrzeżeniach zgłoszonych do projektu umowy, obowiązany jest w terminie 3 dniowym przedłożyć sprawę do rozpatrzenia inwestorowi naczelnemu, zawiadamiając o tym jednocześnie wykonawcę i jego centralny zarząd lub jednostkę równorzędną listem poleconym.
3. Dla rozpatrywanią kwestii spornych ujętych w protokółach rozbieżności, zarówno inwestorzy naczelni jak i centralne zarządy przedsiębiorstw budowlano-montażowych lub jednostki równorzędne powinny wyznaczyć określonego pracownika lub komórkę organizacyjną.

4. Uzgadnianie spraw spornych przez inwestora naczelnego i centralny zarząd powinno odbywać się w razie potrzeby przy udziale przedstawicieli zamawiającego oraz wykonawcy i ewentualnie przedstawicieli właściwego Wojewódzkiego Oddziału Banku Inwestycyjnego i Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego.

5. Uzgodnienie spornych kwestii powinno być przeprowadzone w ciągu 7 dni od daty przedłożenia sprawy przez zamawiającego i ujęte w formie protokółu, przy czym obejmować powinno wszystkie elementy, które stosownie do obowiązujących przepisów muszą być wprowadzone do treści umowy.

6. W razie uzgodnienia kwestii spornych zamawiający i wykonawca powinni niezwłocznie zawrzeć umowę zgodnie z ustaleniami zawartymi w protokóle pkt. 5

7. W przypadku nie uzgodnienia kwestii spornych, osoby rozpatrujące sprawę powinny spisać protokół, ustalający w jakich kwestiach nie osiągnięto porozumienia ze szczegółowym uzasadnieniem stanowiska każdej ze stron i albo przekazać sprawę do rozpatrzenia władzy naczelnej albo wskazać, że spór powinien być skierowany do rozstrzygnięcia przez komisję arbitrażową.

8. Do rozstrzygnięcia sporu w drodze postępowania arbitrażowego powinny być w zasadzie kierowane spory przedumowne dotyczące kwestii prawnych a w szczególności spory dotyczące interpretacji obowiązujących przepisów prawnych związanych z wykonakstwem inwestycyjnym.

Kierowanie bowiem do rozstrzygnięcia przez komisję arbitrażową sporów przedumownych, dotyczących spraw takich jak: terminy złożenia brakującej dokumentacji technicznej, terminy wykonania robót (harmonogramy ogólne projekty organizacji robót podlegających wykonaniu w danym roku w ramach umowy wieloletniej), uzgodnienie kosztorysu, cen jednostkowych, wygospodarowanie oszczędności, terminy dostarczenia kosztorysu szczegółowego itp. nie powinno mieć miejsca, z uwagi na to, że w sprawach tych jako wymagających zasięgania opinii biegłych, komisja arbitrażowa nie może wydać orzeczenia w odpowiednio szybkim czasie, natomiast władze naczelne, jako posiadające odpowiedni aparat techniczny mogą dokonać właściwego i szybkiego rozpatrzenia sprawy.

9. W przypadku, kiedy spór ma być rostrzygnięty przez komisję arbitrażową, zamawiający obowiązany jest skierować odpowiedni wniosek do właściwej komisji arbitrażowej w terminie 5 dniowym od daty otrzymania protokółu, o którym mowa w pkt. 7.

Do wniosku powinien być dołączony oprócz dokumentów wymaganych zgodnie z przepisami arbitrażowymi również odpis protokółu lub decyzja władzy naczelnej, kierującej sprawę do rostrzygnięcia przez komisję arbitrażową .

10. Jeżeli zamawiający nie wystąpił w terminie określonym w pkt. 9 ze sporem przedumownym, uważa się, że akceptował stanowisko centralnego zarządu przedsiębiorstw budowlano-montażowych lub jednostki równorzędnej, a w przypadku gdy sprawa była rozpatrywana przez władze naczelne — stanowisko władzy naczelnej wykonawcy.

11. W przypadku, gdy zamawiający i wykonawca podlegają wspólnej władzy naczelnej, kierowanie sporów do rozstrzygnięcia przez komisję arbitrażową nie może mieć miejsca, gdyż takie spory powinny być rozstrzygane przez odpowiednie komórki organizacyjne, wyznaczone przez właściwych ministrów.

Zasady powyższe powinny znaleźć uwzględnienie zarówno w instrukcjach przewidzianych w § 4 uchwały nr 379/52 Prezydium Rządu z dnia 14 maja 1952 r. w sprawie zakończenia akcji zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych Planem Inwestycyjnym 1952 r. jak też w instrukcjach i zarządzeniach ministrów właściwych dla inwestorów, zlecających wykonanie robót budowlano-montażowych objętych Planem Inwestycyjnym na 1952 r.

Opracowane na podstawie zasad niniejszego okólnika zarządzenia i instrukcje resortowe należy przesłać do wiadomości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do Departamentu Budownictwa.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Minister: w.z. (—) E. Szyr

210.

PISMO OKÓLNE Nr 114

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 września 1952 r.

w sprawie organizacji służby ochrony przeciwpożarowej.

(L. dz. GM/3/7634/52)

Wobec zaistniałych rozbieżności w organizacji służb ochrony przecipożarowej w jednostkach resortowych, Gabinet Ministra ustala interpretację punktu 9 wytycznych stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 62 z dnia 11.IV.1952 r. w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej w resorcie M. B. M. i O. (Dz. Urzędowy Min. Bud. M. i O. Nr 7, poz. 72).

Punkt 9, brzmiący: „pracownicy służb ochrony przeciwpożarowej we wszystkich jednostkach są włączeni organizacyjnie do pionu technicznego" należy rozumieć i stosować:

Inspektorzy (kierownicy) ochrony przeciwpożarowej w Centralnych Zarządach, Zjednoczeniach Budownictwa Miejskiego i równorzędnych jednostkach podporządkowani są w zakresie swych czynności Naczelnym Inżynierom a referenci wzgl. komendanci w Zarządach Budowlanych, Wytwórniach i równorzędnych jednostkach — Głównym Inżynierom.

Dyrektor Gabinetu: **St. Ziemiński**

211.

PISMO OKÓLNE Nr 115

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 24 września 1952 r.

w sprawie wyznaczenia przedstawicieli technicznych do klubów techniki i racjonalizacji.

(L. dz. D.VII/5/8181/52)

W związku z § 2 Zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 lipca 1952 r. w sprawie wyznaczania przedstawicieli technicznych do klubów techniki i racjonalizacji oraz udzielania pomocy tym klubom (Monitor Polski Nr A-85, poz. 1001) — Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Techniki podaje do wiadomości i stosowania:

1) Centralne Zarządy dopilnują, by nadzorowane zakłady pracy, o których mowa w § 2 ust. 1 Zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 lipca 1952 r. wyznaczyły pracownika technicznego do współdziałania w pracach klubu.

2) O celowości wyznaczania przedstawiciela technicznego w zakładach pracy, o których mowa w § 2, ust. 2 Zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zdecyduje nadzorujący centralny zarząd.

3) Centralne Zarządy dopilnują, by przepisy Zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G. były przestrzegane przez nadzorowane zakłady pracy.

p.o. Dyrektor Departamentu: **M. Ossowiecki**

212.

PISMO OKÓLNE Nr 118

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 października 1952 r.

w sprawie uzupełnienia załącznika Nr 17 Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r.

(L. dz. D.XIII/3/5124/52)

Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Departament Zatrudnienia Płac w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa, Ceramiki i Pokrewnych Zawodów w Polsce, wprowadza następujące uzupełnienia do obowiązującej tabeli norm oddzieży specjalnej (Zał. Nr 17 U. Z. P. w Bud.).

1) L.p. 30 tabeli określającej kategorie pracowników uprawnionych do otrzymania ubrań roboczych i ochronnych. „Robotnicy niewykwalifikowani zatrudnieni przy kopaniu fundamentów noszeniu gruzu składaniu materiałów rozbiórkowych i t.d.” w rubryce „Rodzaj odzieży rob. lub ochronnej” dopisać „buty gumowe do kolan tylko dla kopaczy ziemi (robotników ziemnych) zatrudnionych na gruntach mokrych”.

2) L.p. 29 dodatkowej tabeli norm odzieży roboczej i ochronnej dla pracowników zatrudnionych w przemyśle budowlanym dopisać „buty gumowe do kolan z czasokresem zużycia 12 m-cy dla pracowników zatrudnionych przy ręcznym zasilaniu wodą (w przypadku, gdy na plac budowy nie jest doprowadzona instalacja wodociągowa”!).

3) Pracownikom zatrudnionym przy wydobywaniu wapna lasowanego z dołów, należy wydawać odzież specjalna zgodnie z normami ustalonymi dla pracowników (zał. Nr 17 U. Z. Pr. L. p. 21).

p.o. Dyrektor Departamentu: **W. Kędzierski**

213.

PISMO OKÓLNE Nr 122

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

14 października 1952 r.

w sprawie oszczędnej gospodarki paliwami stałymi.

(L. dz. WG.1-3882/52)

1. Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Sam. Wydz. Gospodarczy podaje do wiadomości i stosowania treść pisma okólnego Nr 3 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Biuro do Spraw Gospodarki Paliwami Stałymi z dn. 26 maja 1952 r. Nr PS.1-57/21/52 o oszczędnej gospodarce paliwami stałymi (zał. Nr 1).

2. Zasady współzawodnictwa na odcinku oszczędnej gospodarki paliwami stałymi określają wytyczne, stanowiące załącznik do pisma okólnego (zał. Nr 2).

Naczelnik Sam. Wydz. Gospodarczego: **A. Meissner**

Zał. Nr 1 do pisma okólnego Nr 122.

PISMO OKÓLNE Nr 3

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

z dn. 26 maja 1952 r.

o oszczędnej gospodarce paliwami stałymi, wg wytycznych zawartych w uchwale Nr 57 Prezydium Rządu z dnia 16 lutego 1952 r.

W celu wprowadzenia i ugruntowania nowych form socjalistycznego współzawodnictwa pracy oraz nowych, postępowych metod i sposobów pracy w celu powiązania rozwoju form współzawodnictwa z zadaniami planowymi uchwała Nr 57 Prezydium Rządu z dnia 16 maja 1952 r. nakłada na kierowników jednostek gospodarki uspołecznionej odpowiedzialność za rozwój współzawodnictwa pracy oraz obowiązek ścisłego współdziałania w tym zakresie ze związkami zawodowymi.

Zadania racjonalnego gospodarowania paliwami stałymi wymagają rozwijania wśród palaczy i personelu technicznego właściwych form współzawodnictwa pracy oraz wprowadzenia i rozpowszechniania nowych metod pracy, jaka elementu wyzyskania rezerw tkwiących jeszcze w gospodarce paliwami stałymi .

Mając na uwadze wytyczne cytowanej uchwały Biuro do Spraw Gospodarki Paliwami Stałymi sygnalizuje potrzebę uwzględnienie zagadnienia paliw stałych — przy ustalaniu kierunków rozwoju współzawodnictwa — w szczególności zaś takich elementów, jak:

1) oszczędno gospodarowanie paliwami stałymi (odpowiednie magazynowanie węgla i koksu, obniżenie wskaźnika zużycia węgla na jednostkę produkcji,

2) podniesienie sprawności urządzeń cieplnych (izolowanie przewodów, wykorzystanie ciepła odpadkowego),

3) stosowanie gorszych gatunków paliw, gdzie pozwalają na to istniejące urządzenia.

Doświadczenie dotychczasowej pracy wykazuje, jak wielkie znaczenie w rozwoju współzawodnictwa na tym odcinku ma twórcza inicjatywa mas pracujących.

Biuro uważa za celowe, przy ustalaniu kierunków współzawodnictwa w dziedzinie gospodarki cieplnej, przyjęcie wytycznych, zawartych w aktach normatywnych, wydanych w wyniku realizacji uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie oszczędności węgla w gospodarce narodowej (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1526).

Dyrektor Biura: **P. Janikowski**

Zał. Nr 2 do pisma okólnego Nr 122.

WYTYCZNE

wsprawie stosowania oszczędnej gospodarki paliwami stałymi.

1) Zmagazynowanie paliwa odbywać się powinno możliwie najbliżej miejsca jego zużycia z zachowaniem przepisów bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

2) Ustalenie przeciętnej normy dziennego zużycia paliwa, w oddzielnych miesiącach okresu opalania i dopilnowanie wydawania tej normy i jej stosowania.

Dla osiągnięcia celów określonych w pkt. 1 i 2 służyć powinny środki wychowawcze i techniczne.

Środki wychowawcze:

3) podniesienie świadomości zawodowej (lektura, pogadanki).

4) podniesienie świadomości zawodowej politycznej ze wskazaniem nowej formy gospodarki socjalistycznej.

5) wprowadzenie współzawodnictwa i połączone z tym premiowanie za oszczędne palenie.

Środki techniczne:

6) przygotowanie kotłów c.o. do należytego funkcjowania oczyszczenie przewodów dymowych i elementów pieców c.o.

7) najracjonalniejsze wykorzystanie ciągów przez przymykanie klap i t.p.

8) ograniczenie intensywnego palenia w piecach c.o. do koniecznego minimum tylko w godzinach urzędowania, a w pozostałym czasie dnia — do utrzymania temperatury w granicach niezbędnych dla zabezpieczenia instalacji przed zamarznięciem.

9) zabezpieczenie przez izolację rur c.o. narażonych na działanie mrozów. zwłaszcza na strychach

10) używanie w miarę możności opału średniego i miału dla zaoszczędzenia sortymentów grubych węgla i koksu.
11) wykorzystanie jako opału odpadków które nie mając już żadnego innego zastosowania w produkcji, mogą być spalone oddzielnie, lub z dodaniem innego paliwa.

Naczelnik Sam. Wydz. Gospodarczego: A. Meissner

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ogłoszono:

W Nr 38 z 13.IX.52 poz. 261 rozporządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z 14. VIII.52 w sprawie uznania za obowiązujące zmian do Polskich Norm ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny; poz. 267 rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 23.VIII.52 w sprawie zmiany warunków nabywania uprawnień do zasiłków rodzinnych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-72 z 28.VIII.52 poz. 1153 uchwałę Rady Państwa z 25.VIII.52 w sprawie powołania Państwowej Komisji Wyborczej; poz. 1154 Uchwałę Rady Państwa z 25.VIII.52 w przedmiocie ustalenia podziału obszaru Państwa na okręgi wyborcze, liczby posłów, jaka ma być wybrana z każdego okręgu, oraz siedzib okręgowych Komisji wyborczych.

W Nr A-73 z 30.VIII.52 poz. 1160 Uchwałę Prezydium z 17.VII.52 w sprawie zwiększenia stanu zatrudnienia kobiet w gospodarce narodowej; poz. 1164 Uchwałę Nr 709 Prezydium Rządu z 8.VIII.52 zmieniającą uchwałę Nr 15 Prezydium Rządu z 10.I.51 w sprawie wysokości świadczeń emerytalnych dla górników, zatrudnionych pod ziemią; poz. 1166 Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z 30.VII.52 w sprawie należytego zagospodarowania zbędnych maszyn, urządzeń i sprzętu mechanicznego do robót ziemnych, budowlanych i montażowych; poz. 1174 zarządzenie Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła z 30. IV.52 w sprawie szczegółowego zakresu działania oraz organizacji wewnętrznej wojewódzkich zarządów przemysłu terenowego materiałów budowlanych.

W Nr A-74 z 4.IX.52 poz. 1182 Uchwałę Rady Państwa z 25.VIII.52 w sprawie zasad i trybu powoływania okręgowych i obwodowych komisji wyborczych; poz. 1183 Uchwałę Nr 580 Prezydium Rządu z 9.VII.52 w sprawie druków przeznaczonych do publikacji przez plakatowanie; poz. 1187 Zarządzenie Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła z 30.VI. 52 w sprawie ustalenia cen na usługi rzemieślnicze dla potrzeb wsi w zakresie kowalstwa, ślusarstwa, mechaniki młyńskiej, kołodziejstwa, bednarstwa, rymarstwa, budownictwa oraz szewstwa i krawiectwa.

W Nr A-75 z 8.IX.52 poz. 1197 Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z 16. VIII.52 zmieniające zarządzenie z 11.IX.51 w sprawie zbędnych i nadmiernych remanentów łożysk tocznych; poz. 1203 Instrukcja Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 13.VIII.52 w sprawie organizacji oddziałów instalacyjnych w budowlanych przedsiębiorstwach powiatowych.

W Nr A-77 z 16.IX.52 poz. 1222 Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z 28. VIII.52 w sprawie zwiększenia odpowiedzialności państwowych biur projektów za terminowe opracowanie dokumentacji technicznej oraz odpowiedzialności zleceniodawców za terminowe dostarczenie założeń projektów i innych danych niezbędnych do opracowania dokumentacji; poz. 1227 Zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z 8.VIII.52 w sprawie trybu i terminów sporządzania faktur przejściowych i końcowych oraz ich formy.

W Nr A-78 z 19.IX.52 poz. 1245 Zarządzenie Nr 199 Prezesa Rady Ministrów z 1.IX.52 w sprawie trybu opracowania i składania wniosków o uznanie lokali mieszkalnych za mieszkania zakładowe; poz. 1247 Zarządzenie Nr 207 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z 3.IX.52 w sprawie obowiązków instruktorów w zakresie szkolenia uczniów szkół przysposobienia zawodowego oraz zasad dodatkowego wynagrodzenia tych instruktorów za szkolenie; poz. 1253 Pismo Okólne Nr 208 Prezesa Rady Ministrów z 3.IX.52 w sprawie sposobu obliczania równowartości wynagrodzenia za pracę wykonaną przez uczniów szkół przysposobienia zawodowego podczas praktycznej nauki zawodu.

W Nr A-79 z 22.IX.52 poz. 1273 Uchwałę Nr 761 Rady Ministrów zmieniająca uchwałę Rady Ministrów z 24.I.51 w sprawie inwestycji pozalimitowych; poz. 1275 Uchwałę Nr 766 Rady Ministrów z 10.IX.52 w sprawie zmiany tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Przemysłu Maszynowego; poz. 1276 Zarządzenie Nr 209 Prezesa Rady Ministrów z 6.IX.52 w sprawie przynależności administracyjnej i trybu przekazywania szkół zawodowych; poz. 1278 Zarządzenie Ministra Finansów z 29.IX.52 w sprawie powiązania z budżetem na 1953 przedsiębiorstw terenowych działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego.

W Nr A-80 z 24.IX.52 poz. 1292 Uchwałę Nr 749 Rady Ministrów z 10.IX.52 zmieniającą uchwałę z 24.I.51 w sprawie przyznania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków uzasadnionych specjalnymi kwalifikacjami i warunkami służby; poz. 1297 Uchwałę Nr 781 Prezydium Rządu z 10.IX.52 w sprawie dokumentacji projektowo-kosztorysowej jako warunku włączenia inwestycji do rocznych planów inwestycyjnych oraz jako warunku ich realizacji.

W Nr A-81 z 26.IX.52 poz. 1305 Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z 29.VIII.52 o sprostowaniu błędów w tekstach: Zarządzenia Ministra Finansów z 20.III.52 w sprawie wejścia w życie przepisów o rejestracji i kontroli przestrzegania dyscypliny finansowej w zakresie etatów, stawek i funduszu płac i Uchwały Rady Ministrów Nr 261 z 5.IV.52 o zmianie instrukcji Nr 8 wsprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych.

W Nr A-82 z 30.IX.52 poz. 1312 Zarządzenie Nr 219 Prezesa Rady Ministrów z 19.IX.52 zmieniające zarządzenie z 21.I.52 w sprawie czasu trwania, trybu odbywania, planowania oraz zasad opłacania praktyk zawodowych, wakacyjnych i dyplomowych uczniów szkół zawodowych i studentów szkół wyższych; poz. 1314 Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z 5.IX.52 zmieniające zarządzenie z 14.III.52 w sprawie udzielania i umarzania zaliczek na materiały udzielanych przez zleceniodawców przedsiębiorstwom budowlano-montażowym.

KOMUNIKAT II

Wydane zostały a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 186
z 27.IX.52 L. dz. CZZ/23/30019/52 w sprawie dodatkowych dostaw złomu stalowego

Zarządzenie Ministra Nr 189
z 1.X.52 L. dz. CZZ/23/32203/52 w sprawie dostaw złomu stalowego i żeliwnego w 1953 r. w resorcie budownictwa miast i osiedli.

Zarządzenie Ministra Nr 192
z 8.X.52 L. dz. GM/3/2520/52 w sprawie utworzenia Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego w niektórych zjednoczeniach Bud. Miejskiego.

Zarządzenie Ministra Nr 193
z 30.IX.52 L. dz. GM/3/6403/52 w sprawie rozdziału zadań inwestycyjnych na terenie kombinatu Zakładów Prefabrykacji na Żeraniu oraz związanego z tym uporządkowania stanu majątkowego przedsiębiorstw.

Zarządzenie Ministra Nr 196
z 18.X.52 L. dz. CZZ/23/36493/52 w sprawie powołania zespołu dla ustalenia kolejności wykonywania robót instalacji ogrzewania zdalaczynnego oraz gospodarowania posiadanymi zapasami materiałowymi

Okólnik Ministra Nr 69
z 1.X.52 L. dz. DI/1/6231/52 w sprawie terminów sporządzania analizy projektu planu na r. 1953.

Okólnik Ministra Nr 71
z 13.X.52 L. dz. GM/3/7483/52 w sprawie sprzedaży materiałów budowlanych dla poszczególnych obywateli.

Okólnik Ministra Nr 72
z 17.X.52 L. dz. GM/3/10737/52 w sprawie opracowania projektu organizacji przedsiębiorstw budowlano-montażowych w 1953 r.

Okólnik Ministra Nr 73
z 17.X.52 L. dz. D.XIV/218/977 w sprawie przyznawania stypendiów z państwowego planu stypendialnego uczniom technikum budowlanych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 102
z 28.VIII.52 L. dz. GM/3/5495/52 w sprawie późniejszego rozpoczynania pracy.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 103
z 28.VIII.52 L. dz. DII/W3 8237/52 w sprawie przeprowadzenia naboru na 3-ch miesięczny kurs Planowania dla początkujących, organizowany przez Prezydium Rady Ministrów.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 104
z 2.IX.52 L. dz. D.IV/107/11 w sprawie złożenia planów rzeczowo-finansowych inwestycji niescentralizowanych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 106
z 5.IX.52 L. dz. DI/1/5700/52 w sprawie sporządzania projektu planu na 1953 r.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 107
z 5.IX.52 L. dz. DIV/107/0/12 w sprawie składania planów rzeczowo-finansowych kapitalnych remontów na r. 1953.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 109
z 6.IX.52 L. dz. DXI/1547/52 w sprawie wniosków na nabywanie nieruchomości na podstawie dekretu z 26.IV.1949 r.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 110
z 11.IX.52 L. dz. WG/N 4436/52 w sprawie dojazdu samochodami służbowymi z miejsca pracy do miejsca zamieszkania.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 111
z 12.IX.52 L. dz. DVII/1/7746/52 w sprawie opracowywania planu rozwoju techniki w r. 1953.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 112
z 13.IX.52 L. dz. Z.Bud.Przeds.Pow./A/20861/52 w sprawie premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w kierownictwach grup robót i na budowach.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 113
z 20.IX.52 L. dz. GM/3/8934/52 w sprawie dokonania rejestracji przedsiębiorstw.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 116
z 25.IX.52 L. dz. GM/2/9282/52 w sprawie opłat w postępowaniu arbitrażowym.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 119
z 4.X.52 L. dz. GM/3/10555/52 w sprawie wykazów zatrudnienia w jednostkach terenowych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 120
z 5.X.52 L. dz. D.XIII/4/4926/52 w sprawie wyników zakładania przyzakładowych ogrodów działkowych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 121
z 8.X.52 L. dz. DI/4/3734/52 w sprawie wypełniania formularza B-1 w/g instrukcji Głównego Urzędu Statystycznego Nr 1-a.

Akty te rozesłane zostały w odbitkach sporządzonych na powielaczu.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Al. Stalina 26.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 18 zł., półroczna — 10 zł. 50 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski Warszawa Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 378 — 412 — 18 część 21, dział 5 rozdział 24 § 3 wpływy z wydawnictw —

Cena 1 zł 40 gr.

ODBIORCA: **Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.**

Drukarnia Akcydensowa. W-wa. Tamka 3. 4.000. Zam. 2906 z dn. 27.X.52. Podpisano do druku 12.XI.52. druk. ukończono 15.XI.52. objętość 3/4 ark druk. Pap druk sat kl VII. A1/60 F 3-B-28322